

[Ingerlise Koefoed]

Det er godt nok, at man i forliget – og det har vi arbejdet meget for – afskaffer reglen for pensionisterne, men hvorfor i alverden så ikke med det samme gå videre og afskaffe den for alle? Jeg tror ikke et suk på alt det dér med den pædagogiske virkning, for jeg tror ikke på, at folk køber ret meget mere medicin end det, de har brug for. Der kan være enkelte misbrugere – der er misbrugere inden for alle områder – og for dem er de 800 kr. jo alligevel kun en smule af det, de skal bruge til medicin.

Jeg mener, det er en underlig måde, en underlig moraliserende måde, at arbejde med lovgivning på.

Derfor er vi altså glade for og takker for, at der nu bliver flertal for dette, og vi vil så gå videre og se på de andre former for medicin, f.eks. mavesårsmedicin, som der stadig væk er problemer med, se på, hvordan vi kan sikre, at de mennesker, der har brug for mavesårsmedicin, også uden stort bureaukrati kan få den – og med tilskud.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet indgik et delforlig om finansloven for 1989, hvor medicintilskudslovgivningen, 800 kr.s-grænsen, indgik, og hvor Fremskridtspartiet for at få andre gode ting igennem ved delforliget om finansloven 1989 måtte tage det sure med det søde.

Vi har loyalt bakket op bag dette forslag, selv om det mange gange har været svært for Fremskridtsfolk at skulle forsvare, at man havde været med til at gennemføre en ordning, hvor borgerne selv skulle betale de første 800 kr. for deres medicin, før de fik tilskud. Vi har gjort det, fordi man naturligvis i Fremskridtspartiet mener, at når man har indgået et forlig, må man loyalt bakke det op og lade være med bagefter at gå ud og fortælle, at det er egentlig ikke er noget, man længere kan gå ind for.

Så skete der det, at vi måtte konstatere, at finansministeren uden om Fremskridtspartiet indgik forlig vedrørende overførselsindkomsterne, hvorved man klart forringer folkepensionisternes økonomiske vilkår, og derfor måtte betale en pris til andre partier for at få det igennem. Det blev så til, at folkepensionister pr. 1. januar 1991 bliver fritaget for 800 kr.s-grænsen, godt nok en ordning, som Fremskridtspartiet bestemt kunne være tilfreds med. Vi havde nok forventet, at man havde orienteret

Fremskridtspartiet om denne ordning, at man måske havde taget kontakt med Fremskridtspartiet, da det jo som bekendt var Fremskridtspartiet, CD, Kristeligt Folkeparti og regeringspartierne, der indgik forliget om medicintilskudsordningen. Men det fandt man altså ikke nødvendigt.

Vi er så blevet enige om, at fra 1. januar 1991 er vi i hvert fald 100 pct. fritaget for at støtte medicintilskudsordningen længere. Vi er godt tilfredse med, at den bliver ophævet. Vi er inderligt enige med f.eks. SF's fru Ingerlise Koefoed, der beklager de udtalelser, der er kommet fra hr. Jørgen Winther om, at det skulle have en pædagogisk virkning, at man nu skal til at betale ekstra for sin medicin. Det er typisk for den borgerlige regering, at hver evig eneste gang, man vil have noget ekstra i statskassen – det kan være energifgifter, det kan være ekstra skatter – så får befolkningen at vide, at det har en pædagogisk virkning, for så bruger man ikke så meget. Det passer ganske enkelt ikke, og man gør det udelukkende for at få flere penge i kassen.

Vi er godt tilfredse med, at medicintilskudslovgivningen vil være død og begravet fra 1. januar 1991, og vi håber, at den aldrig nogen sinde kommer op i Folketinget igen. Det er en bureaukratisk ordning, som vi har været utilfredse med, og vi er glade for, at vi nu med andre partier uden om regeringspartierne kan medvirke til, at der er et flertal for at få ordningen ophævet.

Kirsten Lee (RV):

Vi har aldrig i Det Radikale Venstre ment, at 800 kr.s-reglen var den bedste løsning; det var den politisk mulige løsning. Men der er ingen tvivl om, at der ud fra et sundhedspolitisk synspunkt er fornuft i at begrænse medicinforbruget, og det skete dog i forbindelse med 800 kr.s-reglen.

Det forslag, regeringspartierne først fremsatte, nemlig om en nedsættelse af de generelle tilskud, ville have været totalt ubureaukratisk, det ville have øget konkurrenceevnen, og det ville ikke have været socialt skævt.

Det er ikke rigtigt, når fru Ingerlise Koefoed siger, at der ikke sker misbrug af medicin ud over fra de såkaldte medicinmisbrugeres side. Der bliver udskrevet alt for megen medicin, fru Ingerlise Koefoed, og det er der adskillige un-